

Слід наголосити, що управління змістом робіт в організаціях має визначені завдання, сукупність яких представлена таким чином: підвищення ефективності роботи організації за рахунок максимальної оптимізації праці персоналу; забезпечення розвитку культури організації, яка б була орієнтована на зміст робіт у цій організації; стимулювання мотивації праці персоналу; зменшення періоду адаптації до роботи і сприяння кар'єрному росту працівників; створення командного духу, корпоративних взаємовідносин між адміністративним персоналом та іншими працівниками організації.

Усі ці завдання на рівні організації потрібно впроваджувати і адаптовувати до специфіки діяльності усіх її структурних підрозділів, а також до системи завдань і функцій менеджменту організації, таких як: планування, організація, регулювання, координація, аналіз і контроль, стимулювання, мотивація та ін.

Бібліографія

1. Велещук С.С. Управління змістом робіт /С.Велещук. – Тернопіль, ТНЕУ, 2008. – 97с.

Катерина ЧУДИНОВИЧ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

МІГРАЦІЯ НАСЕЛЕННЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ

Неоднакові рівні соціально-економічного розвитку в країнах, локальні конфлікти, неспроможність знайти гідне місце роботи, лояльна імміграційна політика держав – обумовлюють безпрецедентне зростання рівня міграції трудових ресурсів.

Досить важливою складовою, що формує кількісні зміни населення, є такий демографічний показник як міграція.

В широкому розумінні, міграційні процеси – це процеси просторового переміщення людей між поселеннями, регіонами, країнами. У вузькому значенні, під ними розуміють сукупність переселень людей, пов'язаних зі зміною ними місця проживання на довготривалий строк, що спричиняє зміни територіального розміщення поселення.

Залежно від причин міграції бувають економічні, політичні, релігійні, гуманітарні, екологічні, воєнні. За терміном міграції поділяються на: постійні, сезонні, тимчасові. Залежно від характеру переміщення населення розрізняють зовнішні міграції (переміщення людей із країни у країну - еміграція, імміграція) та внутрішні (переселення людей всередині країни, здебільшого із села до міста, що посилює процес урбанізації).

Міграційні процеси впливають на природне відтворення населення

шляхом зміни вікової структури регіонів виходу та населення, трансформацію репродуктивної поведінки контингентів населення, зміни умов життя переселенців, що відбивається на стані їх здоров'я. Міграція впливає і на функціонування та розвиток ринку праці; міграційні процеси сприяють розвитку розширеного світогляду особи, зумовлюють підвищення пристосованості до різноманітних умов життя, а також обмін навиками та досвідом між жителями різних регіонів, поширення корисних знань. Вони призводять до перерозподілу виробників та споживачів матеріальних благ і платних послуг між регіонами та їх підрозділами, змінюють якісні характеристики робочої сили різних регіонів внаслідок нерівномірної участі в міграційних процесах представників різних соціально-демографічних груп.

Міграційні процеси часто призводять до заповнення робочих місць, що не користуються попитом у корінного населення — коли окремі спеціалісти мігрують за кордон, а там працюють на рядових роботах (особливо жінки - домогосподарками, покоївками, доглядають за перестарілими тощо).

Міграційні процеси, таким чином, є свого роду демографічною та демоекономічною "інвестицією" в регіони-реципієнти і, навпаки, викликають старіння населення та погіршення трудових ресурсів потенціалу в регіонах-донорах. Особливо велике економічне значення міграція має як фактор урбанізації, що є невід'ємним джерелом кількісного і якісного зростання. Отже, процес міграції завжди є географічним за формою прояву та соціально-економічним за змістом.

В економічному аспекті міграції передусім виокремлюють такі її форми:

- міграція, пов'язана зі зміною місця проживання (стаціонарна міграція);

- трудова міграція, яка переважно має зворотний характер.

Такий розподіл є суто теоретичним. На практиці, як правило, розділити акти переїзду за ознакою зворотності можна лише умовно. Мігрант, що вибуває до нового місця проживання з наміром оселитися на постійно, може через певний час повернутись до місця народження і, навпаки, тимчасовий виїзд іноді завершується закріпленням на новому місці. До того ж цілі осіб, які мігрують, можуть істотно відрізнитись від оформлених декларацій.

Аналізуючи дані міграційного руху населення в Україні, можна зробити висновок, що за останні роки в межах України відбувався міграційний приріст. Це саме можна сказати і про міждержавну міграцію. Такі результати свідчать про значну кількість іммігрантів на території України. А це у свою чергу має деякі негативні наслідки. Проблема